

Tijdens de dankdienst voor gewas en arbeid hebben we een vergelijking gemaakt tussen bidden, danken en prijzen. Psalm 145 was onze gids.

Drie mannen worden door hun gezamenlijke vriend uitgenodigd om te komen eten. Ze komen graag, want ze vinden hem een voortreffelijke kok.

De gerechten liggen prachtig uitgestald op hun borden. Maar veel is het niet.

Als de borden leeg zijn, horen ze dat er nog een beetje is. Hoe reageren de drie mannen daarop?

Nummer één vraagt meteen of hij nog iets mag.

Nummer twee krijgt ook, zonder te vragen. Voor hem is het laatste beetje.

Voor nummer drie is er niets meer.

Vriend één is een bidder. Hij ziet wat hij nog niet heeft.

Vriend twee hoeft niet te vragen, alleen maar dankjewel te roepen. Hij ziet wat hij ontvangt.

Vriend drie krijgt niets meer en toch zegt hij: voor mij ben je een master chef! Deze prijzer ziet wat er is.

Het is opmerkelijk dat de Hebreeuwse taal geen werkwoord heeft voor danken. Alleen voor prijzen, loven. *Hallel*. We kennen dat woord van halleluja – lof aan de Heer!

De laatste zes Psalmen zijn pure lofpsalmen en Psalm 145 héét ook zo, als enige van alle Psalmen: *tehilla*.

Deze lofpsalm is nog best wel voorzichtig. Alsof David ons bij de hand neemt: zullen we het eens proberen, alléén prijzen? Tot drie keer toe neemt hij een aanloop.

De eerste aanloop beslaat twee verzen (1-2) en dan komt er één vers met een lofprijzing (3).

De tweede aanloop beslaat vier verzen (4-7) en dan komen er twee verzen met een lofprijzing (8-9).

En dan komt de derde lofprijzing, na de aanloop in 10-12, en dan gaat David los, in 13-20. U vervult het verlangen van al wat leeft. En meer van dat soort enorme woorden.

In eerdere Psalmen kon David ook bang zijn. Of boos. Maar het is net of hij nu wil zeggen: uiteindelijk, *in the end*, kun je over God niets negatiefs zeggen!

Hij wil echt altijd het goede. Hij laat de dingen groeien, wie anders? Hij heeft het goed gemaakt, wie anders?

Hij is nabij. Hij wordt één van ons. Hij is gul. Kijk eens hoe Hij duizenden mensen voedt van onze karigheid.

Laten we het eens proberen, zingt David. Kijken wat er gebeurt als je eens een keer niet waarom vraagt, niet een klaagpsalm zingt of roept om wraak. Kijken wat er gebeurt als je niet een zegen ervaart en toch zingt hoe goed God is...!

Elke dag wil ik U aanbidden – hoe ik me ook voel – Heer U bent mijn doel! (Opwekking 355)

Dat wil zeggen: ik ben ervoor gemaakt om U te prijzen. Alles draait om U en niet om mij.

Zou het kunnen zijn dat er een wisselwerking bestaat tussen loven en geloven. Je looft God omdat je Hem gelooft. Maar omgekeerd ook: je gelooft Hem omdat je Hem looft.

Maak vooraf een keus uit de onderstaande gesprekspunten. Welke wil je sowieso behandeld hebben?

1. Lees samen de hele Psalm nog eens. Welk vers raakt jou het meest.
2. Wat doe je met lofprijzingen in deze Psalm, die volgens jou te positief zijn?
3. Waar is Jezus in zo'n psalm voor jou?
4. Hoe vaak prijs je God? En hoe voelt dat voor jou?
5. Wat betekent dat eigenlijk concreet: Heer, U bent mijn doel?
6. Ken je Opwekkingsnummers die goed verwoorden dat je God prijst, hoe je je ook voelt?
7. Is danken beter dan bidden en prijzen beter dan danken? Of kun je dat zo niet zeggen?
8. Kun je elkaar praktisch tips geven om God te prijzen?
9. Voor wie meer wil: lees eens Psalm 140-150. Maak aantekeningen van wat je opvalt.